



Föreningsfröjd som ställer krav

Känner du någon som inte är med i en förening? Troligen inte. Sverige är ett land för föreningar. Många är medlemmar i flera föreningar, andra i en enda. Vi har föreningar för bostadsrätten, hyresbostaden, vägen till huset, bryggan, bilen, cykeln, religionen, sporten, politiken, fritidsintresset, maten, nationaliteten, åldersgruppen, släktskapet – få delar av livet och samhället är helt föreningsfria. En del medlemskap är nödvändiga. De allra flesta är frivilliga.

Kanske handlar Sveriges rekordstora föreningsliv om behovet av gemenskap? Om att få höra till, att ingå. Man är en del i en samhörighet, den som kan befria ensamheten. Eller man får engagera sig i ett intresse som man delar med övriga medlemmar.

Men inte alla som är med i en förening inser att delaktigheten också kräver något. Det går inte att alltid klara sig undan all medverkan i sin förening.

**Ibland tycks
det gamla
ordet solidaritet
behöva rustas
upp och
poleras.**

I exempelvis en bostadsrättsförening gör att man som medlem kan ställa sig helt utanför föreningens arbete. Grundläggande är att följa de demokratiskt fattade beslut som styrelsen förmedlar.

Föreningsfolkets självvalda medlemskap medför ett visst krav på medverkan. Inte ens ett obligatoriskt medlemskap i exempelvis en bo-

Häri finns ett problem som jag hör om allt oftare: fritidsföreningsstyrelser som arbetar för medlemmarna, så gott som alltid obetalt, och medlemmar som varken följer besluten eller gör mer än att sitta med armarna i kors och insistera på ännu mer valuta för medlemsavgiften.

Föreningsmedlemmar behöver bistå både med små insatser som att ta undan sina kaffemuggar och ställa upp stolarna, och med större som att hantera en uppgift som styrelsen ber om. Att vara medlem är inte att enbart få och ta emot. Man behöver också ge. Inte alltid, inte ens ofta, men någon gång bör varje medlem engagera sig i verksamheten för sin frivilligt valda förening. Detta kan man tänka på när man blir medlem: gemenskap förutsätter delaktighet av alla (utom av den som är deklarerat passiv medlem).

Även föreningars styrelser lider emellanåt av samma problem. Det är fint att bli invald i en styrelse, och oftast roligt att få insyn i arbetet. Ändå är inte alla styrelseledamöter intresserade av att aktivt arbeta för föreningen. Ibland tycks det gamla ordet solidaritet behöva rustas upp och poleras.

Den som har tackat ja till en styrelsepost har också sagt ja till ett visst arbetsåtagande. Detta kan man tänka på innan man förnöjt accepterar att bli ledamot av en föreningsstyrelse.

MAGDALENA RIBBING

Magdalena Ribbing, urstockholmska, 70 år, skriver om hyfs och stil i DN Söndag. Hon har varit politisk reporter på Dagens Nyheter, gillar husmanskost och är ledamot av den exklusiva kulinariska akademien Lilla Sällskapet.